

PYÖRÄRETKI SEINÄJOKI - PARIKKALA

PYÖRÄILIMME (SINIKKA JA TAPANI) NOIDEN PAIKKAKUNTIEN VÄLIN, EI KUITENKAAN SUORAAN VAAN KAINUUN KAUTTA MM. PUOLANGAN JA SUOMUSSALMEN KAUTTA.

YLEISTÄ: MIKSI TEHDÄ TÄLLAINEN MATKA.

YKSI MERKITTÄVÄ TEKIJÄ ON HAASTAA ITSENSÄ. EI VÄHITEN MERKITYSTÄ ON MYÖS SILLÄ, ETTÄ YLEENSÄ KULJETTAJANA TOIMINUT TAPANI EI OLE VOINUT JATKAA AUTOILUA LÄÄKÄRIN YSTÄVÄLLISESTÄ HUOLENPIDOSTA JOHTUEN.

KOLMAS AJATUS ON PÄÄSTÄ SUHTEELLISEN VAPAASTI LIKKUMAAN ILMAN AUTOA JA VIELÄPÄ HIEMAN PITEMPIÄ MATKOJA KUIN KÄVELLEN. YLEISET KULKUNEUVOT OVAT SIITÄ EPÄMUKAVIA, ETTÄ NIIDEN SUUNTAA, AIKATAULUA JA PYSÄHDYSPAIKKOJA YKSITYINEN HENKILÖ EI SAATA VAIKUTTAA, EMMEKÄ TIEDÄ VOIKO ESIMERKIKSI VR: KÄÄN AINA VAIKUTTAA OMIIN AIKATAULUIHINSA.

MOTIIVI TÄLLAISELLE MATKALLE TÄYTYY OLLA OLEMASSA, JOTTA SITÄ VOI JATKAA SATEESTA, TUULESTA JA KYLMÄSTÄ HUOLIMATTA JA VAIKKA NÄLISSÄÄN. MEILLÄ OLI USEITA MOTIIVIN AIHEITA. ENSIMMÄINEN OLI PÄÄSTÄ MUKAVASTI KESÄSEUROIHIN ÄHTÄVÄLLE. SIINÄ SAMALLA VOISIMME VIERAILLA LASTENLASTEN LUONA. TOINEN MOTIIVI OLI MOIKATA TAPANIN SISARTA VÄHÄN YLEMPÄNÄ

POHJANMAALLA, HIMANGALLA. KOLMAS TEKIJÄ OLI AJAA YLVIESKAN KAUTTA, JOSSA TIEDETTIIN OLEVAN ERINOMAINEN SALAATTIRUOKAPAIKKA, KING MEAL. NELJÄS MOTIIVI OLI JATKAA SUOMUSSALMELLE JA RAATTEEN TIEN MUSEOON, SILLÄ SINIKAN ISÄ OLI TALVISODASSA RAATTEEN TIEN TAISTELIJANA, SELVISI SIELTÄ HENGISSÄ JA KERROTAANPA HÄNEN AMPUNEEN KONEKIVÄÄRILLÄ ALAS VENÄLÄISEN HÄVITTÄJÄKONEEN. VIIDES MOTIIVI OLI NÄHDÄ MUUTAMA MIELENKIINTOINEN MAISEMA, KUTEN KOLI, KERIMÄEN KIRKKO JA PUNKAHARJU EDELLÄ MAINITTUJEN KOHTEIDEN LISÄKSI. KUUDENTENA MOTIIVINA OLI SE KAIKKEIN VOIMAKKAIN ELI PÄÄSTÄ EHJIN NAHOIN TAKAISIN KOTIIN.

NÄMÄ OLIVAT ALKUASETELMAT. JOSSAKIN LOPPUVAIHEESSA KERTOMUSTA NÄYTÄMME RETKEN MAHDOLLISTANEET TARVIKKEET JA VIMPAIMET KUTEN PYÖRÄT, LEIRIITYMISVÄLINEET, VAATETUS JNE.

OLISIMME ILMEISESTI MATKUSTANEET MATKAN HELSINKI - SEINÄJOKI PYÖRILLÄ, MUTTA HEINÄKUUN ALKUPUOLI OLI LIIAN KIIREINEN JA SITEN JÄI LIIAN VÄHÄN AIKAAN YLI KOLMEN SADAN KILOMETRIN MATKAAN. TOISEKSEEN HALUSIMME KYLLÄ VÄLTÄÄ RUUHKAISINTA SUOMEA.

Paksuniemen miljöö olisi voinut kiinnostaa enemmänkin, mikäli olisi ollut aikaa. Silloin olisi voinut vuokrata veneen tai kanootin ja lorvistella päivän vesillä. Toisaalta ilmat olivat turhan epävakaisia suunnitella kovin kauniita retkiä.

Rääkkylä on varsin pieni paikka. On vaikea ajatella, millaista siellä olisi elää päivittäin. Sitä meidän ei tarvitse tehdä. Rääkkylästä oli melko pitkä matka kuutostielle, jota pitkin jatkoimme muutamia kilometrejä. Ja siinäkin oli kyllin, koska liikenne oli niin kova. Vaaratilanteita ei sattunut. Hengitettävä ilma on kuitenkin melko saasteista kovan liikenteen keskellä. Riippuu vähän tuulesta, paljonko pöpöjä joutuu hengittämään.

Siksi käännyimme Puhoksesta pienemmälle tielle. Kokemuksesta viisastuneina söimme kuppilassa isomman tien varrella, koska oli luultavaa, että mitään vastaavaa ei olisi taas puoleen päivään. Mutta erehdyimme, reilun kahdenkymmenen kilometrin päässä oli huoltoasema, jossa tankkasimme. Oli siinä kohta myös Turtiaisen lomamökkejä mutta ne olivat liian lähellä meidän matkasuunnitelmiiimme.

Selvisimme ihan kohtuudella Kerimäelle. Koska oli vielä melkein aamupäivä, yritimme etsiä majoitusta Kerimäeltä. Ensin oli jokin hotellin tapainen, erittäin kaunis rakennus. Sitä omisti muuan venäläinen joko ryhmä, pariskunta tai muu porukka. Venäjää puhuva mies siellä oli

receptionin tiskin takana. Hänellä ei ollut homma oikein hanskassa, koska hän yritti tavoitella Olga, jolta kaiki olisi kysynyt, mikä on tilanne huoneiden suhteen. Kun siitä ei tullut selvää mies päätyi sanomaan, että vapaita huoneita ei ole.

Sitten kävimme parin kilometrin päässä jossakin hotelli/kuntoutuskeskuksessa. Näimme jo ennen sisälle menoa, että täyttä on, koska pihalla seiso pari linja-autoa ja muutamia henkilöautoja. Ja niin talo olikin täynnä.

Sitten menimme johonkin kaupungin omistamaan retkeilymajaan. Siellä oli kuulema vain kolme huonetta käytössä, siis kaiken kaikkiaan. Niistä kaksi oli varattu jo aiemmin ja meidän edellä mennyt pariskunta oli varannut sen kolmannen noin tunti sitten.

No se siitä. Muita paikkoja siellä ei tietävästi ollutkaan. Menimme siis kirkkoon. Se teki vaikutuksen koolla. Kuinka niin iso kirkko oli joskus rakennettu niinkin tyhjään paikkaan kuin Kerimäki. Se oli varmasti ollut kallis rakentaa mutta todennäköisesti se toi pikkuhiljaa takaisin turistien myötä. Matkalla näkemissämme kirkoissa juuri täällä oli samaan aikaan eniten turisteja tai muita käypäläisiä. Jotakin kertoo sekin, että majoitustiloja ei ollut vapaana. Turisteja siis liikkuu paikkakunnalla.

Kirkossa olomme aikana oli taivaalle änkeytynyt mustia pilviä ja kohta alkoikin kunnon ukonilma. Satoi ja tuuli kuten tapana on. Kun ei tiennyt minne päin kovin sade suuntautuisi, emme jääneet odottamaan vaan lähdimme ajelemaan etelään päin. Nythän meillä ei ollut tiedossa minne kannatti mennä ja tarkkailimme, että jos jossakin on merkkejä sellaiseta kuin majoitus, otamme siitä heti selvää.

Olimme ajaneet varmaankin kymmenen, toistakymmentä kilometriä, kun tien ihan tien vieressä oli Korkeatuvan majoitusliike. Siinä oli päärakennus, pihapiiri, erillinen, ilmeisesti vanhempi talo, josta oli tehtu noin neljälle ryhmälle majoitustilat ja sitten oli vielä aittatiloja. Täältä meillekin löytyi yksi huone ja isäntä sanoi sen olevan viimeinen vapaa. No me tietenkin otimme sen.

Sen lisäksi saimme kohtuullisen hyvän iltaterian, jossa oli mukana talon erikoisuutta, paistettuja muikkuja. Itse asiassa ne olivat aika hyviä ja niin tilasimme niitä aamuksikin muun pöperön oheen.

Isäntä oli kovin puhelias ja siinä vilahti jokunen aika. Melkein voisi sanoa, ettei majoitustiloja olisi tarvinnutkaan, jos olisi halunnut vain jutella aamuun asti. Tosin isäntä kävi välillä saunassa. Olisi sinne vieraatkin päässeet, oliko siitä eri maksu, ei ole jäänyt muistikuvaa.

Joka tapauksessa vierashuone, missä olimme yötä oli toisessa kerroksessa, sellainen pikkunätti pesä meille kahdelle.

Päivän saldo:

Jaksamiseen varmasti auttoi paljon se, että vietimme enimmäkseen kunnon öitä, oli siis petipaikkoja eikä tarvinnut kitua teltassa. Tai ehkä sekin olisi ollut hyvä vaihtoehto.

Ruoka oli täällä hyvää ja monipuolista eikä ollut kallista. Ja isäntä sanoi, että astioita ei tarvitse kiikuttaa minnekään, koska maksaa ruoasta. Silloin täytyy osata ottaa rennosti ja antaa talon väen toimittaa sellaiset askareet.

Päivän ajokilometrit näyttäisivät olleen 102 kilometriä. Ihan tarkkaa ei tullut merkittyä Kerimäellä, kun siellä piti kurvailla niin monessa paikassa etsimässä yösjaa.

Olimme jossakin hyvin lähellä Ruokolahtea mutta emme nähneet leijonaa.

Kerimäen kirkko on vaikuttava kokonsa puolesta ja sitä näytetään pidettävän hyvässä kunnossa.

Koska emme saaneet yösjaa Kerimäeltä, siihen paikkaan tutustuminen jäi vähälle. olisi pitänyt ostaa muistikorttikin mutta mutta se jäi ja ehkei olisi ollut kuitenkaan, vaikea sanoa.